

[Jørgen Peder Hansen.]

over, hvordan samarbejdsudvalg fungerer ude omkring på arbejdspladserne. Sagen er, at dér vælger man sine tillidsrepræsentanter blandt de organiserede, blandt de organiserede på arbejdspladsen. Jeg vil indrømme, at der kan være nogle arbejdspladser, hvor ikke alle er organiserede, og hvor hr. Niels Helveg Petersen så måske kunne synes at det er meget gavnligt at få ikke-organiserede repræsenteret i samarbejdsudvalgene. Her vil jeg sige, at jeg tror ikke, det er det, der skal være vores første opgave eller bør være vores første opgave her i folketinget. Jeg tror også, at hr. Niels Helveg Petersen vil give mig ret i, at organisationernes medvirken — arbejdsgivernes medvirken for så vidt også, altså det offentliges medvirken — og opbakning bag et sådant forslag, det er simpelt hen nødvendigt, hvis der skal blive liv i det, man beskæftiger sig med. Derfor vil jeg sige, at jeg er fuldt tilfreds med, at økonomiministeren herfra har givet udtryk for, at den aftale, man har med organisationerne om en ny samarbejdsudvalgsaftale, vil blive taget op i løbet af kort tid; så har man altså mulighed for at inddrage nye tanker i overvejelserne.

Endelig kommer jeg til at tænke på, at jeg tror ikke, hr. Niels Helveg Petersen kommenterede min påstand om, at hvis vi skulle følge det radikale forslag, så ville det betyde en egentlig trænering, en udsættelse af hele sagen, og det er der vist ingen der kan være interesseret i.

Simonsen: Jeg tror, hr. Jørgen Peder Hansen gør sig alt for mange bekymringer med hensyn til, hvad der kunne nås enighed om og ikke nås enighed om i forbindelse med en samarbejdsaftale under den tidligere regering. Jeg tror, man kan sige, der var enighed om, at det, der ligger i betænkningens flertalsindstilling, var ikke tilstrækkeligt. Jeg mener, jeg klart har givet udtryk for i mit indlæg her i dag, at vi mener, vi skulle gå videre, bl. a. i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan samarbejdsudvalgene skal etableres. Det er klart, at det gør man ikke uden videre, medmindre man diskuterer dette med organisationerne for at søge at nå frem til en forhandling. Det er ikke et spørgsmål om uenighed, det er et spørgsmål om at nå frem til en løsning, som er

bedre end den, budgetministeren har truffet, hvis han har truffet den.

Her er vi ved et problem, som det er vældig interessant at få frem i debatten her. Vi taler om et cirkulære. Ministeren kom meget højt op her under de afsluttende bemærkninger og fortalte, at det var alt sammen i orden, men jeg har ikke fået svar på det spørgsmål, jeg stillede i første omgang: hvorfor er det egentlig klaret via et cirkulære fra økonomiministeren? Jeg synes, at det i og for sig er en besynderlig fremgangsmåde. Det er dog normalt, at man etablerer en aftale mellem parterne om de forskellige punkter, og ikke bare, at den ene part sender et cirkulære ud til den anden part om, hvordan tingene skal etableres. Jeg vil gerne have klaret op: hvad ligger der egentlig i denne sag? For jeg synes, det slører noget af det, som vi efter oplysningerne i pressen kunne tro var i orden.

Ordføreren for forslagsstillerne (Niels Helveg Petersen): De almene politiske bemærkninger skal jeg helt skænke budgetministeren.

Forhistorien i denne sag er, at der blev nedsat et sagkyndigt udvalg under ledelse af en højesteretsdommer, og der kommer en betænkning ud af det. Det hedder en betænkning, ikke en aftale. Et sagkyndigt udvalg gennemgår gældende regler, diskuterer problemerne, og der fremkommer en flertalsindstilling og en mindretalsindstilling på ganske normal vis. Der er en række organisationsrepræsentanter med i udvalget eller kommissionen, hvad man vil, men om nogen egentlig aftale tror jeg det er svært at tale, i hvert fald da ikke i en almindelig arbejdsretlig forstand, hvis jeg har forstået, hvad der normalt ligger i, at parterne på arbejdsmarkedet taler sig til rette om en aftale. Det er det ene problem.

Det andet problem, der er imellem ministeren og mig af formel art, som vi måske kan nærme os lidt, er, hvorvidt denne aftale er trådt i kraft eller ej. Så vidt jeg ved, er aftalen for nylig udsendt til organisationerne med anmodning om, at man vil gøre bemærkninger til udkastet. Ja men hvis det er tilfældet, så kan jeg altså ikke få ind i mit hoved, at den er trådt i kraft. Hvordan sætter man noget i kraft, samtidig med at man sender det ud med anmodning om, at man